

Sygn. akt VIII U 1268/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 marca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Patrycja Bogacińska-Piątek
Protokolant:	Iwona Sławińska

po rozpoznaniu w dniu 16 marca 2018 r. w Gliwicach

sprawy I. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wielkości należności do zapłaty

na skutek odwołania I. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 31 maja 2017 r. **nr** (...)

1. oddala odwołanie;
2. zasądza od ubezpieczonej I. W. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. kwotę 900 zł (dziewięćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

Sygn. akt VIII U 1268/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 31 maja 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. poinformował, że na dzień 30 maja 2017 roku na koncie I. W. figuruje zadłużenie z tytułu składek niepodlegających umorzeniu na podstawie przepisów ustawy z dnia 9 listopada 2012 roku:

- na ubezpieczenia społeczne za okresy:
- listopad 2005 roku – 479,25 zł,
- grudzień 2005 roku – 485,17 zł,
- styczeń 2006 roku – 485,17 zł,

- luty 2006 roku – 485,17 zł,
- marzec 2006 roku – 522,66 zł,
- kwiecień 2006 roku – 357,16 zł,
- listopad 2013 roku – 289,29 zł,
- na Fundusz Pracy za okresy :
- listopad 2005 roku – 34,08 zł,
- grudzień 2005 roku – 34,50 zł,
- styczeń 2006 roku – 34,50 zł,
- luty 2006 roku – 34,50 zł,
- marzec 2006 roku – 37,17 zł,
- kwiecień 2006 roku – 37,17 zł,
- listopad 2013 roku – 26,41 zł

plus należne odsetki do dnia zapłaty.

I. W. w odwołaniu zaskarżyła w całości decyzję zarzucając, że nie wie skąd wzięły się te należności.

Organ rentowy wniósł o odrzucenie odwołania i zasądzenie od odwołującej na rzecz organu rentowego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 31 maja 2017 roku wystosował pismo informujące do ubezpieczonej. Pismo to nie jest decyzją. Organ rentowy wyjaśnił, że wnioskiem z 28 stycznia 2014 roku I. W. wniosła do ZUS na podstawie przepisów ustawy z 9 listopada 2012 roku o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność o umorzenie nieopłaconych należności na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i wypadkowe oraz na ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy za okres od 15 listopada 2003 roku do 31 października 2005 roku i od 12 marca 2008 roku do 30 kwietnia 2008 roku oraz wnioskiem z 3 listopada 2014 roku zwróciła się o umorzenie należności za okres od 1 czerwca 2008 roku do 11 marca 2008 roku. W związku z powyższym w dniu 5 listopada 2015 roku została wobec odwołującej wydana decyzja nr (...) oraz decyzja nr (...) określająca warunki umorzenia należności, które będą podlegały umorzeniu. Decyzja została doręczona odwołującej 10 listopada 2015 roku. Warunkiem umorzenia należności było opłacenie przez odwołującą należności niepodlegających umorzeniu w terminie 12 miesięcy od uprawomocnienia się decyzji z dnia 5 listopada 2015 roku tj. do 11 grudnia 2016 roku. Odwołująca nie opłaciła tych należności. Skutkowało to wydaniem przez ZUS decyzji odmawiającej umorzenia należności z tytułu nieopłaconych składek na podstawie przepisów ustawy z 9 listopada 2012 roku. Od tej decyzji odwołująca złożyła odwołanie. Sprawa toczyła się przez Sądem Okręgowym w Gliwicach pod sygn. akt VIII U 644/17. W sprawie tej w dniu 21 czerwca 2017 roku zapadł wyrok oddalający odwołanie. Odwołująca pismem z dnia 22 maja 2017 roku zwróciła się do ZUS o wskazanie wysokości należności, których zapłata była warunkiem umorzenia zaległości. Pismem z dnia 31 maja 2017 roku odwołująca została poinformowana o wysokości zadłużenia, na co złożyła odwołanie.

W piśmie z dnia 16 października 2017 roku (karta 15) odwołująca wskazała, że składki na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy za okres od dnia 1 listopada 2005 roku do 30 kwietnia 2006 roku uległy przedawnieniu. W związku z powyższym wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji przez umorzenie wyżej opisanych składek i zasądzenie od organu rentowego na jej rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

Na rozprawie w dniu 16 marca 2016 roku (karta 40) odwołująca podała, że w okresie od 1 listopada 2005 roku do 30 kwietnia 2006 roku prowadziła działalność gospodarczą i, że nie kwestionuje, iż w tym okresie podlegała ubezpieczeniom społecznym z tego tytułu.

Postanowieniem z dnia 3 listopada 2017 roku (karta 20) sąd odmówił odrzucenia odwołania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pomiędzy stronami toczyło się przed Sądem Okręgowym w Gliwicach, pod sygn. akt VIII U 644/17, postępowanie z odwołania I. W. od decyzji ZUS z dnia 16 lutego 2017 roku, nr (...) oraz z dnia 16 lutego 2017 roku, nr (...). Przedmiotem postępowania było umorzenie należności z tytułu składek na podstawie przepisów ustawy z dnia 9 listopada 2012 roku o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność.

W sprawie tej sąd ustalił, że I. W. wnioskami z dnia 28 marca 2014 roku i 3 listopada 2014 roku zwróciła się do organu rentowego o umorzenie zadłużenia z tytułu nieopłaconych składek kolejno za okresy: od dnia 15 listopada 2003 roku do dnia 31 października 2005 roku, od dnia 12 marca 2008 roku do dnia 30 kwietnia 2008 roku oraz od dnia 1 czerwca 2006 roku do dnia 11 marca 2008 roku.

Postanowieniami z dnia 16 kwietnia 2014 roku i z dnia 19 marca 2015 roku organ rentowy zawiesił postępowanie z uwagi na toczące się postępowanie w sprawie zatrudnienia ubezpieczonej na podstawie umowy o pracę nakładczą i jednoczesnego prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej.

Postępowania te zostały wznowione w dniu 22 października 2015 roku, przy czym ustalono, iż na koncie płatnika nie figuruje zadłużenie na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy za okres od dnia 15 listopada 2003 roku do dnia

31 stycznia 2004 roku i w tym zakresie postępowanie zostało umorzone decyzją z dnia 5 listopada 2015 roku.

W dniu 5 listopada 2015 roku organ rentowy wydał również decyzje określającą warunki umorzenia należności, w których na podstawie ustawy z dnia 9 listopada 2012 roku o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność określił, iż:

1) decyzją Nr (...) - według stanu na dzień 28 marca 2014 roku umorzeniu będą podlegały należności z tytułu składek:

- na ubezpieczenia społeczne za okresy: od 02/2004r. do 10/2005r., od 03/2008r.

do 04/2008r. w łącznej kwocie 18.713,15 zł, w tym z tytułu składek w kwocie 9.033,15 zł i z tytułu odsetek w kwocie 9.680,00 zł,

- na Fundusz Pracy za okres od 4/2004r. do 11/2004r., 04/2005r. do 10/2005r., 03/2008r., 04/2008r. w łącznej kwocie 1.181,55 zł, w tym z tytułu składek w kwocie 572,55 zł i z tytułu odsetek w kwocie 609,00 zł,

2) decyzją Nr (...) - według stanu na dzień 3 listopada 2014 roku umorzeniu będą podlegały należności z tytułu składek:

- na ubezpieczenia społeczne za okresy: od 06/2006r. do 03/2008r. w łącznej kwocie 20.600,68 zł, w tym z tytułu składek w kwocie 10.859,68 zł i z tytułu odsetek w kwocie 9.741,00 zł,

- na Fundusz Pracy za okres od 07/2006r. do 03/2008r. w łącznej kwocie 1.470,95 zł, w tym z tytułu składek w kwocie 777,95 zł i z tytułu odsetek w kwocie 693,00 zł,

W pkt II tych decyzji organ rentowy wskazał, iż warunkiem umorzenia powyższych należności jest spłata należności niepodlegających umorzeniu. Należności z tytułu składek

za okres od dnia 1 stycznia 1999 roku nieobjęte postępowaniem o umorzenie należy uregulować w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji wraz z odsetkami naliczonymi do dnia wpłaty. Jednocześnie w uzasadnieniu decyzji organ rentowy podał pogrubioną czcionką (co następnie również podkreślił), iż jak wynika z rozliczenia sporządzonego na dzień wpływu wniosku, na koncie ubezpieczonej figuruje zadłużenie z tytułu składek niepodlegających umorzeniu i dalej wskazał, iż w celu uzyskania dokładnej informacji na temat wysokości należnych do uregulowania kwot niepodlegających umorzeniu ubezpieczona winna zwrócić się do Inspektoratu ZUS w T..

Decyzje te zostały doręczone ubezpieczonej w dniu 10 listopada 2015 roku (potwierdzenie odbioru, akta ZUS).

Od decyzji tych ubezpieczona nie wniosła odwołania czym doprowadziła do ich uprawomocnienia w dniu 11 grudnia 2015 roku.

Pismem z dnia 6 listopada 2015 roku organ rentowy ponownie poinformował ubezpieczoną, iż zgodnie z art.10 ust.1 ustawy abolicyjnej, warunkiem umorzenia należności jest opłacenie wszystkich należności niepodlegających umorzeniu w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji określającej warunki umorzenia należności lub zawarcie w tym terminie umowy o rozłożenie na raty lub odroczenie terminu płatności tych należności i wywiązanie się z warunków tejże umowy. Wskazał również, iż informację o kwocie należności niepodlegających umorzeniu ubezpieczona uzyska w Inspektoracie ZUS w T. i wymienił osobę odpowiedzialną za udzielenie takiej informacji.

Ubezpieczona w terminie 12 miesięcy od uprawomocnienia się decyzji z dnia 5 listopada 2015 roku określających warunki umorzenia należności nie zwróciła się do organu rentowego o ustalenie wysokości należności niepodlegających umorzeniu, a także nie uregulowała należności składkowych niepodlegających umorzeniu.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy w Gliwicach wyrokiem z dnia 21 czerwca 2017 roku, sygn. akt VIII U 644/17 oddalił odwołanie. I. W. powyższy wyrok zaskarżyła apelacją. Akta sprawy zostały przesłane Sądowi Apelacyjnemu w Katowicach.

W toku postępowania trwającego w sprawie VIII U 644/17 I. W. pismem z dnia 22 maja 2017 roku zwróciła się do ZUS o wskazanie wysokości należności, których zapłata była warunkiem umorzenia zaległości. Pismem z dnia 31 maja 2017 roku odwołująca została poinformowana o wysokości zadłużenia, na co złożyła odwołanie, które zainicjowało niniejsze postępowanie.

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie akt organu rentowego oraz wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach z 21 czerwca 2017 roku, sygn. akt VIII U 644/17 (karta 30-39a.s.). Na powyższych dokumentach sąd oparł się w całości albowiem nie były kwestionowane przez strony.

Stan faktyczny nie jest sporny pomiędzy stronami. Kwestią sporną jest przedawnienie części należności objętych decyzją z 31 maja 2017 roku tj. za okres od listopada 2005 roku do kwietnia 2006 roku.

Sąd zważył, co następuje:

o dwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że nie zachodziły podstawy do odrzucenia odwołania. Rozstrzygnięte zostało to postanowieniem z dnia 3 listopada 2017 roku.

W ocenie sądu pismo z dnia 31 maja 2017 roku ma walor decyzji.

Decyzja w formie pisemnej powinna zawierać oprócz oznaczenia organu administracji publicznej, daty wydania, oznaczenia strony lub stron, zasadniczą treść w postaci powołania podstawy prawnej rozstrzygnięcia, uzasadnienia faktycznego i prawnego oraz pouczenie czy i w jakim trybie służy od niej odwołanie, wreszcie podpis z podaniem

imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego osoby upoważnionej do wydania decyzji (art. 107 § 1 k.p.a.). Zgodnie z art. 83 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j.: Dz.U. z 2009r., Nr 205, poz. 1585), Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydaje decyzje w zakresie indywidualnych spraw, których przedmiotem jest w szczególności: zgłaszanie do ubezpieczeń społecznych, przebieg ubezpieczeń, ustalanie wymiaru składek i ich pobór, a także umarzanie należności z tytułu składek, ustalanie wymiaru składek na Fundusz Emerytur Pomostowych i ich pobór, a także umarzanie należności z tytułu tych składek, ustalanie uprawnień do świadczeń z ubezpieczeń społecznych, wymiar świadczeń z ubezpieczeń społecznych. Od decyzji w tym przedmiocie przysługuje odwołanie do właściwego sądu w terminie i według zasad określonych w przepisach Kodeksu postępowania cywilnego (art. 83 ust. 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych). Decyzja z 31 maja 2017 roku nie zawiera pouczenia o sposobie i terminie odwołania do sądu. Nie czyni to jednak z niej pisma o charakterze wyłącznie informacyjno-technicznym. Decyzja z 31 maja 2017 roku dotyczy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy, a jest to przedmiot określony w przepisie art. 83 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Ponadto decyzja ta rozstrzyga o obowiązku I. W. wobec organu rentowego. W tej sytuacji sąd uznał, że pismo z dnia 31 maja 2017 roku jest decyzją w rozumieniu art. 107 § 1 k.p.a i art. 83 ust. 1 i 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. W konsekwencji odwołanie zostało merytorycznie rozpoznane.

I. W. wskazała w odwołaniu, że należności z tytułu składek objęte zaskarżoną decyzją za okres od listopada 2005 roku do kwietnia 2006 roku uległy przedawnieniu. Sąd nie podziela tego stanowiska.

Kwestię przedawnienia należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne reguluje przepis art. 24 ust. 4 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j.: Dz.U. z 2009r., Nr 205, poz. 1585). W pierwotnej wersji powyższej ustawy, okres przedawnienia ustalono na 5 lat. Taki stan prawny uległ zmianie na mocy nowelizacji, która weszła w życie 1 stycznia 2003 roku, a która wydłużyła okres przedawnienia - do 10 lat – art. 1 pkt 9 ustawy z dnia 18 grudnia 2002 roku o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2002r., nr 241, poz. 2074).

Od dnia 1 stycznia 2012 roku na podstawie art. 11 ust. 1 lit. a ustawy z dnia 16 września 2011 roku o redukcji niektórych obowiązków obywateli i przedsiębiorców (Dz.U. z 2011r., Nr 232, poz. 1378), wprowadzono 5-letni okres przedawnienia należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne. Przepis art. 24 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych w nowym brzmieniu, znajduje zastosowanie do terminów przedawnienia, których bieg rozpoczął się przed 1 stycznia 2012 roku, z tym zastrzeżeniem, że w takim przypadku bieg przedawnienia będzie liczony od dnia 1 stycznia 2012 roku. Jednakże jeżeli przedawnienie rozpoczęte przed dniem 1 stycznia 2012 r. miało nastąpić wcześniej - zgodnie z brzmieniem wcześniejszych przepisów - wówczas jego upływ nastąpi z upływem tego wcześniejszego terminu – art. 27 ust 1 i 2 ustawy z 16 września 2011 roku o redukcji niektórych obowiązków obywateli i przedsiębiorców.

Zatem, wracając do przedmiotu niniejszego postępowania, składki na ubezpieczenia społeczne wymagalne począwszy od 1 stycznia 2007 roku przedawniają się po upływie terminu 5 lat liczonego od dnia 1 stycznia 2012 roku. Z kolei składki wymagalne do 31 grudnia 2006 roku przedawniają się z upływem terminu 10 lat. ZUS zaskarżoną decyzją objął składki na ubezpieczenia społeczne za okres od listopada 2005 roku – (za listopad 2005 roku były płatne do dnia 10 grudnia 2005 roku – art. 47 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych). Zatem składki za listopad 2005 roku uległyby przedawnieniu z dniem 11 grudnia 2015 roku. Z kolei składki za ostatni sporny miesiąc tj. za kwiecień 2006 roku uległyby przedawnieniu z dniem 11 maja 2016 roku.

Jednakże należy mieć na uwadze przepis art. 1 ust. 15 ustawy z 9 listopada 2012 roku o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność, który stanowi: bieg terminu przedawnienia należności, o których mowa w ust. 1, 6, 10 i 12, ulega zawieszeniu na okres od dnia złożenia wniosku o umorzenie do dnia uprawomocnienia się decyzji, o której mowa w ust. 13. Dla czytelnego uzasadnienia należy przytoczyć treść całego przepisu art. 1 ustawy abolicyjnej. Stanowi on:

Art. 1. 1. Na wniosek osoby podlegającej w okresie od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 28 lutego 2009 r. obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności w rozumieniu art. 8 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych

1) która przed dniem 1 września 2012 r. zakończyła prowadzenie pozarolniczej działalności i nie prowadzi jej w dniu wydania decyzji, o której mowa w ust. 8,

2) innej niż wymieniona w pkt 1

- umarza się nieopłacone składki na te ubezpieczenia za okres od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 28 lutego 2009 r. oraz należne od nich odsetki za zwłokę, opłaty prolongacyjne, koszty upomnienia, opłaty dodatkowe, a także koszty egzekucyjne naliczone przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego.

2. W przypadku osób prowadzących pozarolniczą działalność, o których mowa w art. 8 ust. 6 pkt 4 ustawy wymienionej w ust. 1, wniosek o umorzenie składa płatnik składek.

3. W przypadku, gdy płatnik, o którym mowa w ust. 2, zakończył prowadzenie pozarolniczej działalności, wniosek o umorzenie składa osoba, o której mowa w ust. 1.

4. Wniosek o umorzenie można złożyć w terminie 24 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

5. Jeżeli decyzję o podleganiu obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym lub decyzję o wysokości zadłużenia z tytułu składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne, o których mowa w ust. 1, Zakład Ubezpieczeń Społecznych wyda po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, wniosek o umorzenie można złożyć w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się tej decyzji, chyba że termin określony w ust. 4 jest dłuższy.

6. Umorzenie należności, o których mowa w ust. 1, skutkuje umorzeniem nieopłaconych składek na ubezpieczenie zdrowotne i na Fundusz Pracy za ten sam okres oraz należnych od nich, za ten sam okres, odsetek za zwłokę, opłat prolongacyjnych, kosztów upomnienia, opłat dodatkowych, a także kosztów egzekucyjnych naliczonych przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego.

7. Umorzeniu podlegają również należności, o których mowa w ust. 1 i 6, które do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy zostały rozłożone na raty i nie zostały opłacone do dnia złożenia wniosku o umorzenie. Należności te podlegają wyłączeniu z umowy o rozłożeniu należności z tytułu składek na raty. Warunek, o którym mowa w ust. 10, uważa się za spełniony po opłaceniu pozostałych należności objętych umową.

8. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydaje decyzję określającą warunki umorzenia, w której ustala także kwoty należności, o których mowa w ust. 1 i 6, z wyłączeniem kosztów egzekucyjnych.

9. W przypadku prowadzenia przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych albo wszczęcia po dniu złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, postępowania w sprawie podlegania ubezpieczeniom społecznym z tytułu określonego w art. 6 ust. 1 pkt 2 ustawy wymienionej w ust. 1 w odniesieniu do osób zgłoszonych do tych ubezpieczeń przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność albo spółki, o których mowa w art. 8 ust. 6 pkt 4 ustawy wymienionej w ust. 1, postępowanie, o którym mowa w ust. 8, ulega zawieszeniu do dnia uprawomocnienia się decyzji w sprawie podlegania tym ubezpieczeniom.

10. Warunkiem umorzenia należności, o których mowa w ust. 1 i 6, jest nieposiadanie na dzień wydania decyzji, o której mowa w ust. 13 pkt 1, niepodlegających umorzeniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz na Fundusz Emerytur Pomostowych, za okres od dnia 1 stycznia 1999 r., do opłacenia których zobowiązana jest osoba prowadząca pozarolniczą działalność lub płatnik składek, o którym mowa w ust. 2, oraz należnych od tych składek odsetek za zwłokę, opłat prolongacyjnych,

kosztów upomnienia, opłat dodatkowych, a także kosztów egzekucyjnych naliczonych przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego.

11. Niepodlegające umorzeniu należności, o których mowa w ust. 10, podlegają spłacie w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji, o której mowa w ust. 8.

12. W przypadku, gdy w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji, o której mowa w ust. 8, niepodlegające umorzeniu należności, z wyłączeniem składek finansowanych przez ubezpieczonych niebędących płatnikami składek, zostaną rozłożone na raty albo zostanie odroczone termin ich płatności, warunek, o którym mowa w ust. 10, uważa się za spełniony po ich opłaceniu.

13. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydaje decyzję o:

1) umorzeniu należności, o których mowa w ust. 1 i 6 - po spełnieniu warunku, o którym mowa w ust. 10, z uwzględnieniem ust. 7, 11 i 12, lub

2) odmowie umorzenia należności, o których mowa w ust. 1 i 6 - w przypadku niespełnienia warunku, o którym mowa w ust. 10, z uwzględnieniem ust. 7, 11 i 12.

14. W okresie od dnia złożenia wniosku o umorzenie do dnia uprawomocnienia się decyzji, o której mowa w ust. 13, postępowanie egzekucyjne ulega zawieszeniu. Do postępowania egzekucyjnego nie stosuje się art. 823 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego

15. Bieg terminu przedawnienia należności, o których mowa w ust. 1, 6, 10 i 12, ulega zawieszeniu na okres od dnia złożenia wniosku o umorzenie do dnia uprawomocnienia się decyzji, o której mowa w ust. 13.

16. Od decyzji, o których, mowa w ust. 8 i 13, przysługuje odwołanie do właściwego sądu w terminie i na zasadach określonych w art. 83 ust. 2, 3 i 5-7 ustawy wymienionej w ust. 1.

17. Zakład Ubezpieczeń Społecznych niezwłocznie przekazuje decyzję, o której mowa w ust. 13 pkt 1, dyrektorowi oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych jako organowi egzekucyjnemu, naczelnikowi urzędu skarbowego lub komornikowi sądowemu w celu wydania postanowienia o umorzeniu kosztów egzekucyjnych.

Zatem przepis art. 1 ust. 1 ustawy abolicyjnej mówi o składkach na ubezpieczenia społeczne za okres od 1 stycznia 1999 roku do 28 lutego 2009 roku podlegających umorzeniu. Przepis art. 1 ust. 6 ustawy abolicyjnej mówi o składkach na ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy za okres wymieniony w art. 1 ust. 1 tej ustawy. Przepis art. 1 ust. 10 ustawy abolicyjnej stanowi: warunkiem umorzenia należności, o których mowa w ust. 1 i 6, jest nieposiadanie na dzień wydania decyzji, o której mowa w ust. 13 pkt 1, niepodlegających umorzeniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz na Fundusz Emerytur Pomostowych, za okres od dnia 1 stycznia 1999 r., do opłacenia których zobowiązana jest osoba prowadząca pozarolniczą działalność (...). Z kolei przepis art. 1 ust. 12 stanowi: w przypadku, gdy w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji, o której mowa w ust. 8, niepodlegające umorzeniu należności, z wyłączeniem składek finansowanych przez ubezpieczonych niebędących płatnikami składek, zostaną rozłożone na raty albo zostanie odroczone termin ich płatności, warunek, o którym mowa w ust. 10, uważa się za spełniony po ich opłaceniu. W ocenie sądu z brzmienia art. 1 ust. 10 i 12 ustawy abolicyjnej, w sposób niebudzący wątpliwości wynika, że dotyczą one należności niepodlegających umorzeniu w trybie tej ustawy. Odsyła do nich przepis art. 1 ust. 15 ustawy abolicyjnej i wskazuje, że bieg terminu przedawnienia ulega zawieszeniu na okres od dnia złożenia wniosku o umorzenie do dnia uprawomocnienia się decyzji ostatecznej – umarzającej składki lub odmownej. Przepisu art. 1 ust. 15 ustawy abolicyjnej nie można odczytywać w inny sposób – jak czyni to odwołująca wskazując, że bieg terminu przedawnienia, który ulega zawieszeniu odnosi się tylko do składek podlegających umorzeniu. Taka wykładnia jest nieuprawniona w świetle językowej treści przepisów art. 1 ust. 15 w zw. z art. 1 ust. 1,6,10,12 ustawy abolicyjnej. Ponadto skoro wydanie decyzji ostatecznej umarzającej należności podlegające umorzeniu, o której mowa w art. 1 ust.

13 pkt 1 ustawy abolicyjnej jest możliwe tylko w przypadku zapłaty należności niepodlegających umorzeniu w terminie 12 miesięcy od uprawomocnienia się decyzji warunkowej (art. 1 ust. 11 ustawy abolicyjnej) to nielogiczne byłoby aby należności niepodlegające umorzeniu mogły ulec przedawnieniu w czasie pomiędzy złożeniem wniosku o abolicję, a zakończeniem postępowania abolicyjnego. Takie rozwiązanie mogłoby skłaniać do przedłużania postępowania przez wnioskodawców.

Reasumując bieg terminu przedawnienia należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne objętych zaskarżoną decyzją jest zawieszony od 28 marca 2014 roku do nadal ponieważ decyzje ostateczne nie uprawomocniły się – postępowanie w sprawie VIII U 644/17 nie zostało zakończone. Jak już wyżej podniesiono w sprawie ma zastosowanie 10–cio letni termin przedawnienia i składki najdawniej wymagalne tj. za listopad 2005 roku uległyby przedawnieniu 11 grudnia 2015 roku, zaś za kwiecień 2006 roku - wymagalne 10 maja 2006 roku, przedawniłyby się 11 maja 2016 roku. Przedawnienie tych składek oraz za okres pomiędzy listopadem 2005 roku i kwietniem 2006 roku nie nastąpiło z powodu zawieszenia biegu terminu przedawnienia od daty złożenia wniosku o abolicję.

Zgodnie z przepisem art. 107 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (t.j.: Dz.U. z 2017r., poz.1065) składki na Fundusz Pracy opłaca się za okres trwania obowiązkowych ubezpieczeń emerytalnego i rentowych w trybie i na zasadach przewidzianych dla składek na ubezpieczenia społeczne. Zatem analogicznie jak w przypadku składek na ubezpieczenia społeczne także nie uległy przedawnieniu składki na Fundusz Pracy.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015r., poz. 1804). W sprawie wartość przedmiotu sporu wyniosła 3.026,50 zł.

Wyrok wydano na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek